

ANN 1744

seret, ad Gregem Vobis commissum tuendum tege-

§. 3. Imponendus hic esset literis hinc finis; sed

§. 4. Persuasum plane Nobis est, Te non inter eos

Eademque memoria illata sunt.

Caritati tuæ præsentia fore non dubitamus; quibus

quoque Te oportune usurum speramus, si quando oc-

Similes Literæ, eodem sero exemplo, scripte fuerunt

CAPITULO CATHEDRALIS XCI.

Ecclesiæ Patavinæ nonnulla Indulta, & Pri-

Dilecto Filio Nostro Carolo S. Nicolai in Carcere Tullia-

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecto Filii, salutem, & Apostolicam

Simul, ac Nobis, non humano quidem consilio, sed

§. 1. Nec in Te parum momenti fuit ad huiusmodi

§. 2. Utremque animo reputamus, illustrem Antio-

PONT. A. IV.

Dat. die 15. Febr. 1744.

Veteres Es-

Cardineis

ANN 1744

§. 2. Quotiescra motu proprio, nec ad ullius postu-

§. 2. Tuum modo sit Canonicos ipsos huius benefici-

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub

J. Vincentius Luccheseinus.

XCII. ANTIOCHENO

Patriarchæ Græcorum Melchitarum transmittitur Pal-

Venerabili Fratri, Cyrillo Catholico-Græco-Melchitarum

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam

DUM nobiscum animo reputamus, illustrem Antio-

§. 2. Utremque animo reputamus, illustrem Antio-

momenti obtinendam Tibi aditum aperieris bene acta

§. 1. His auctis meritis, omnia spondere Tibi poteris

§. 2. Utremque animo reputamus, illustrem Antio-

J. Vincentius Luccheseinus.

Alia Consistorialia dantur in Appendice.

CONTRA SURRPIENTES CXIII.

Vel asportantes, aut apud se retinentes Sacras

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AB Augustissimo Eucharistia Sacramento, in quo Exordium.

Pallium ipsi

Fidei profes-

Pallii usus

Dat. die 25. Febr. 1744.

Vane ratio-

Horrenti E-

Eorum infi-

Ufus Cano-

Pontificis

Dat. die 22. Febr. 1744.

Patriarchæ

pi-

ANNO 1744

Epitome Constitutionis inn. XI.

Epitome Constitutionis Alex. VIII.

Confirmatio predictarum Constitutionum.

Referuntur causae novae tam declaratio.

pignus, amandum, atque fruendum exhibere ineffabili benignitate dignatur; cui curari convenit omne genus, omnesque gentes, & populos, & linguas perenne adoratiois, & honoris tributum offerre, & legatorum Hominum audaciam, multoque magis sacrilegas impiorum manus arcendas esse, in primisque a Nobis Apostolica auctoritate clypeo, ac districto poenarum gladio, quantum cum Domino possumus, longius propulsandas, tum ipso ministeri Nostri Officio, tum etiam Praedecessorum nostrorum exemplis admonemur.

§. 1. Et sane, cum alias Ven. mem. Praedecessor Noster Innocentius Papa XI. per suam Constitutionem datam rv. Idus Martii Anno Incarnationis Dominicae MDCXXVI. statuerit, ut omnes, & singuli utriusque sexus, quid de execrabili furto Hostiarum consecrate, si ve unus, vel plurium Particularum consecratarum, cum sacra Pyxide, vel sine illa, legitime, & judicialiter concessi, aut convicti fuerint, quive propria malitia vel de alterius mandato, Hostiam ejusmodi, si ve unam, & plures Particulas consecratas, ad malum finem, a pud se retinere, vel alio transferre, seu asportare praesumpserint, condignis poenis, & animadversionibus pro facinoris atrocitate pleantur, & pro prima etiam vice Curiae seculari tradantur; non obstante minori grata, dummodo vigesimum annum attigerint; easdemque poenas constituerit etiam contra Mandantes: Immediatus illius Successor fel. pariter rec. Alexander Papa VIII., aequali zelo ad tam nefarium scelus eliminandum armatus, praedictam Innocentii XI. Constitutionem confirmavit, per aliam in simili forma datam xi. Kalendas Januarii Anni MDCXC. in qua etiam illud addidit, ut sub antedictae Constitutionis dispositione intelligi deberent comprehensae omnes, & singulae personae tam Saeculares, quam Ecclesiasticae, etiam Regulares, quibuscumque dignitatis, status, gradus, Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, quibuscumque privilegiis, exemptionibus, & indulgentiis munitis, & quavis speciali nota, aut individuatione dignae, nulla prorsus excepta; easque omnes, si quas atrocissimi hujus criminis, quocumque modo, etiam si ve qualitate furti, per se ipsas vel per alios quoscumque, aut alterius mandato, commisi, reas esse constaret, omnibus, & singulis poenis tum antiquis, tum in dicta Innocentii XI. Constitutione innovatis, etiam, quoad Ecclesiasticos, degradationis realis, & traditionis brachio seculari, omnino irreversibiliter obnoxias fuisse, & esse, atque in posterum fore, declaravit.

§. 2. Nos igitur, quibus horrendae hujusmodi impietatis magis magisque praevendendae non minor cura peccatori invidet, supradictas Praedecessorum nostrorum Innocentii XI., & Alexandri VIII. Constitutiones (quarum tenores, ac si de verbo ad verbum praesentibus insertae forent, haberi volumus), ante omnes, & singulas dispositiones, ordinationes, declarationes, & extensiones in illis contentas, prout jacent, Motu proprio, & ex certa scientia, & deliberatione Nostri, deque Apostolica potestatis plenitudine, hac Nostri perpetua vultura Constitutione confirmamus, approbamus, & innovamus, easque inviolabiliter, & inconcussè servari volumus, & mandamus.

§. 3. Cum autem, sicut Nos ipsi pluries agnovimus, dum adhuc in minoribus existentibus, in Romana, atque universalis Inquisitione Consultoris munere fungebamur, in hujusmodi Casuum tractationibus, quae coram Sacro praedictae Inquisitionis Tribunali agitantur, haec plerumque exceptiones a Reis, atque Reorum Advocatis proponi soleant; quod scilicet subreptarum Particularum, si ve Hostiarum consecratarum, & irrapientium, si ve asportantium, vel respective retinentium intentio ad malum finem directa, minime a Fisco probentur; & propter hujusmodi exceptiones, & deficientes in Fisco probationes ad easdem repellendas, hujus generis causas in longum protrahi contingat, atque etiam ipsi aliquando Rei delictorum suorum impunitatem, aut poenarum minoracionem pessimo exemplo obtinere tentaverint; Camque super relevantia istarum exceptionum, quae ex praedictarum Innocentii XI., & Alexandri VIII. Constitutionum contextu oriri asseruntur, & super eo, an ipsi Reis, vel Fisco potius incumbat onus sciendae probationes pro supradictis exceptionibus fundandis, vel respective destruedis, novam aliquam declarationem Pontificia auctoritate suffultam

memoratis Constitutionibus adjungi desideraretur: Idcirco Nos, volentes omnia sacilegis Hominibus adimere subreptaria, per quae condignas tante impietatis poenas declinare, vel earum minoracionem, & relaxationem praetendere, vel obtinere possent, motu, scientia, & deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, atque etiam Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus haereticam pravitatem generalium Inquisitionum a S. Sede specialiter deputatorum sensui, & consilio Nobis alias super hac re insinuatoinherentes, ea quae sequuntur opportune statuenda, & declaranda censuimus.

§. 4. Quoties igitur per legitimas probationes confiterit, vel Hostiam, vel Particulas a Reo subreptas, si ve alio modo asportatas, atque retentas, in sacro prius Repositorio, seu Tabernaculo, vel in sacra Pyxide, aut Olfensorio aservatas, indeque sacrilego ausu extractas, atque asportatas fuisse; vel eadem Reo constituto, aut alteri personae, in actu Communionis a Sacerdote traditas, deindeque vel in eodem Communionis actu, vel post illum, ab ipso sumente ex proprio re extractas fuisse; tunc satis, & abunde fundatam praesumptionem Fisco suppetere declaramus, pro asserenda earumdem Hostiarum, seu Particularum consecratione, ad quam excludendam non nisi claras, & concludentes in contrarium probationes admitti debere decernimus; quarum periculum onus ad ipsam Reum pertinere dubitandum non est, ac ne in posterum dubitari contingat, praesentis declarationis tenore statuimus.

§. 5. Insulter etiam a Reis, vel ab eorum Defensoribus proponeretur exceptio non probatae prae intentionis abutendi Sacramento ad malum, vel sacrilegum finem, nisi concludentibus, & iudicis probationibus, adstruendis pariter ab ipsis Reis, in quos tale onus praesentis declarationis vigore expressè retundimus, hujusmodi exceptio constabatur, & iusta, aut excusabilis ratio asportationis, aut retentionis Sacramenti, plene comprobetur. Alias etenim Fisco semper assilte valida, & legitima praesumptio de intentionis pravitate, quotiescumque probaverit ipsam Sacrae Hostiae, vel Particularum subreptionem, asportationem, aut retentionem: absque eo quod, super malo, vel sacro sine, speciales probationes debeat cumulare. Itaque neque istam, neque aliam superius memoratam exceptionem, ubi sufficienter, ut supra, probata non fuerint, impis tanti Sacramenti violatoribus illatenus suffragari volumus, quo minus omnibus, & singulis poenis, etiam pro prima vice traditionis brachio Saeculari, & quoad Ecclesiasticos, degradationis realis, & traditionis pariter pro prima vice brachio Saeculari, in praesatis, & antiquioribus Praedecessorum Nostrorum, & juris sanctionibus. Contra hujusmodi nunquam satis detestandi facinoris Reos iuste, & sapienter constitutos, subiciantur, & cum effecta pleantur, & puniantur.

§. 6. Decernentes praesentes nostras Literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod quilibet in praemissis, seu eorum aliquo, jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, cujusvis status, gradus, Ordinis, praesentibus, vel dignitatis existant, si ve alias specificis, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad eos vocati, & auditi, neque causa propter quae eadem praesentes emanaverint, adductae, verificate, vel sufficienter, aut ullo modo iustificatae fuerint, aut ex alia quolibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, ac formalis, & substantialis defectu notari, impugnari, infringi, retrahari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas asperitionis oris, reslutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu pari, & de Apostolica potestatis plenitudine simili concessio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas praesentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari.

§. 7. Siquae, & non aliter in praemissis censi, Decretis, atque

PONT. A. IV.

De probatione consecrationis.

De pigrore non probatae intentionis.

Classis.

ANNO 1744. XCIV.

REVOCATIO

Communicationis Indulgentiarum inter Confratres B. Mariae Virginis de Monte Carmelo, & Tertiarios S. Francisci, alias a Clemente XII. concessae.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, Pacis, Justitiaeque praecipuus Exordium. Auctor, & Conservator, nonnumquam ad importunorum petentium instantiam ad quaedam concedenda gratias desecit, quas postmodum, rationabilibus suadentibus causis, praesertim cum in divini cultus detrimentum cedere comperit, revocat, cassat, & annullat, ac alias ad aequitatis, & iustitiae praetatae semitas reducit, prout rerum, & temporum, ac personarum, & locorum conditionibus, & qualitibus diligenter pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Nuper pro parte Dilecti Filii Vincentii a Conceptione Fratris expressè professi, ac Prioris Generalis Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniae, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Indulgentis, & Sacris Reliquiis praepositum exposito, quod alias fel. rec. Clemens Papa XII. Praedecessor Noster per quassam suam in simili forma Brevis die xiiii. Martii MDCCXXVI. expeditas Literas, instante Dilecto quoque Filio Bonaventura a Ferrara tunc temporis Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, tendentibus etiam in id praecipuum Dilecti pariter Filii Ludovici Benzoni Prioris Generalis tunc pariter existentis Ordinis Fratrum B. Mariae de Monte Carmelo, concesserat, ut omnes utriusque sexus Christiani ubique existentibus, tam intra, quam extra claustra degentes, etiam conjugati, qui sub Regula Tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci militant, & sub jurisdictione pro tempore existentis Ministri Generalis secundo dicti Ordinis reperiantur, omnibus, & quibuscumque Indulgentiis, & peccatorum remissionibus, ac poenitentiarum relaxationibus ab hac Sancta Apostolica Sede concessis, & concedendis, & quibus Confratres, & Conforores Confraternitatum sub invocatione Beatae Mariae de Monte Carmelo quaedam sibi injuncta opera adimplentes gaudent, gaudere possent, & alias, prout in ipsius Clem. Praedecessoris Literis, quarum tenorem praesentibus pro expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Et in eadem expositione subiuncto, quod, occasione promulgandi communicationem, seu concessionem Indulgentiarum hujusmodi, multae, in Hispaniarum praesertim Regnis, obortae dissensionibus, multaque jurgia ex eo excitata fuerant, & in posterum excitari poterant, quippe quia Fratres Capuccini praedicti ab adimplendo priorum operum Confratribus, & Confororibus Confraternitatum B. Mariae de Monte Carmelo hujusmodi pro assequendis Indulgentiis illis concessis injunctorum proprios Tertiarios absolutos esse divulgabant; ideoque cultus erga Gloriosissimam Dei Genitricem Mariam de Monte Carmelo, ipsiusque celebres Confraternitates, necessario minui videbatur; ac propterea ad hujusmodi tollenda inconvenientia, ac jurgia deinceps eventura, dissensionisque componendas, praesatus Vincentius Procurator Generalis plurimum desiderabat, ut vel praedictae Clementis Praedecessoris Literae revocarentur, vel illarum saltem moderarentur, vel opera pia Confratribus, & Confororibus Confraternitatum B. Mariae de Monte Carmelo, ad effectum consequendi Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationis injuncta, Tertiariis etiam dicti Ordinis S. Francisci injungerentur.

§. 3. Eadem Cardinalium Congregatio, audito prius Dilecto quoque Filio Sigismundo a Ferrara moderno secundo dicti Ordinis Fratrum Capuccinorum Procuratore Generali, qui praedictarum Literarum potius revocationi, quam novae cujuscumque oneris priorum operam impositioni adhaeret, iuribusque ab utraque parte deductis diligenter perpenis, die xxix. Decembris

PONT. A. IV.

Diogor. noi.

Publicatio hujusmodi.

Exemptio nam exco. ras.

Sanctio.

Dat. die 5. Martii. 1744.

etque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, ac eisdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis praedictae Nuncios, aliosque quoslibet quocumque praesentia, ac potestatis fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet alteri iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariae Apostolicae Regula de iure quae non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, exemptionibus, & Indultis, etiam in corpore juris clausis, aut Literis Apostolicis quibusvis Personis, Collegiis, Locis, Ordinibus, etiam Militaribus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, etiam Societatis Jesu, & S. Joannis Hierosolymitani, aliisque quibuslibet specificis, & individua mentione dignis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam clausulis, & Decretis, etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu simili, & de Apostolica potestatis plenitudine, seu consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium praesentium concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specificis, & individua mentio, seu quavis alia expresso ad id servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exactissime ferveris, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, ad praesentium effectum plenissime, motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus insuper, & eadem auctoritate praedicta mandamus, ut eadem praesentes, & in eis contenta quaecumque ad omnium notitiam facilius deducantur, nec quisquam de eis ignorantiam praetendere valeat, ipsas praesentes, seu eorum transumpta, ad Valvas Ecclesiae S. Joannis in Laterano, & Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariae, & in Aede Campi Florae per aliquam ex Curforibus Nostri, ut moris est, publicari, & affigi; Siquae publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos concernunt, seu concernent in futurum, perinde ac si, & ardere, ac si unicuique illorum personaliter intimatae, & notificatae fuissent.

§. 10. Utque earumdem praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo Personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quae ipsi praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

§. 11. Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc Nostrearum confirmationis, approbationis, innovationis, voluntatis, mandati, statuti, decreti, declarationis, ampliationis, & extensionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadragésimo tertio, tertio nonas Martii, Pontificatus Nostri Anno IV.

D. Card. Passioneus. J. Daravias. VISA DE CURIA. I. C. Boschi. J. B. Eugenius. Registrata in Secretaria Brevium. Loco * Plumbi. Publicat. die 12. ejusdem Mensis, 6. Anni.

Communiatio sedul. gentiarum a Clem. XII. concessa.

Quaestione extra super concessionis intelligentia.

Congreg. 10. indulgent. con. illam pro. existens con. cessione. revocatoe.

ANNO 1743. his proxime præteriti censuit, Nobis esse supplicandum pro revocatione supradictarum Clementis Prædecessoris Literarum. Nobis propterea dictus Vincencius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benigntate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ipsam Vincencium Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotuit exiit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. præfate Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis Præpositorum consilio, memoratis Clementis Prædecessoris Literas, & Conforibus B. Mariæ de Monte Carmelo concessarum, & concedendarum, ad favorem Tertiario- rum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucino- rum nuncupatorum continentes, cum omnibus, & singulis in dictis literis contentis, & inde secutis quibuscumque, auctoritate Apostolica, tenore presentium, revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, virtute & effectu penitus & omnino vacuumus, ac vacuatas esse volumus & decernimus; Decretumque memorate Congregationis Cardinalium die XIX. Decembris proxime præteriti, ut præfatur, editum, & a Nobis die 11. Januarii nuper elapsi, prævia illius relatione per memoratam Congregationis Cardinalium Secretarium facta, approbatum, auctoritate, & tenore præfatis, quatenus opus sit, de novo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adicimus.

§. 5. Decernentes ipsas præsentis Literas semper firmas, validas, & efficaces exiltere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, plenissime suffragari, sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæstio non tollendo, ac dictorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenore præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, & præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod earundem Literarum Transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhibetur ipsis præsentibus, si forent exhibite, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Anno Piscatoris die XXI. Martii MDCCCLIV. Pontificatus Nostri Anno IV.

D. Cardinalis Passioneus.

XCV. FACULTATES Majoris Penitentiaris, & Officii Penitentiaris. BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Pastor bonus Christus Dominus ad querendam Orem; quæ perierat, a Patre missus, quam ea re-

perita, atque humeris suis imposta, in Cælum versus fuerit, Vicarios operis sui, quibus universi gregis prætio magno sibi coempti regimen creditit, exemplis præceptisque suis instructos reliquit, ut & commissa Oves intra moderatæ discipline septa coercere, & continere omni studio satagerent; & si quas forte, amore prævæ libertatis abreptas, & procul a via salutis licentius alienare contingeret, eas ad bonam frugem, & ad debita justitiæ officia revocare, offensa potissimum ac propostita venia, misericorditer niterentur. Hæc autem Summi Pastorum Principis documenta præ oculis habentes Prædecessores Nostri Romani Pontifices, quemadmodum atrociora quædam, & graviora crimina severe notanda, ac disstrictè vindicanda duxerunt, latis contra eorum auctores Censuris, aliisque Ecclesiasticis penis, quarum abolitionem, seu relaxationem, pro suprema potestate in universa Ecclesia sibi concessa, suo peculiariter iudicio reservaverunt, ne scilicet impanitis peccanti delinquentium excitaret audaciam, ita, ne contra nimia obtinenda veniæ difficultas penitentis ad desperationem propelleret, opportuna reveris ad cor offerre, atque admoveere remedia, memores Christi charitatis, & misericordiæ, nullo unquam tempore prætermiserunt.

§. 1. Ideo, præter alia plura pro variis causarum generibus constituta Romanæ Curia Tribunalia, voluerunt imprimis jam inde a vetustissimis usque temporibus extare in ea, & nunquam defecturum perpetuo conservari, instar fontis patens Domui David in abolitionem peccatorum, Apostolicæ Penitentiaris Officium, ad quod universi Fideles ex omni Christiani Orbis regione pro suis quisque spiritalibus morbis quamlibet occultis, sive per se, sive per arcanas literas, propriis etiam suppressis vulneribus, tuto confugere possent, & convenientem vulneribus medicinam, secreta & gratuita curatione (qualis ab omnibus optanda foret) protinus consequerentur. Cujus tam præclaris, tamque salutaris instituti ratio Romanis pro tempore Pontificibus magnopere cordi fuit; tantaque ex hujus Officii ministerio in Ecclesia administratione utilitatem experti sunt; ut olim eidem Officium non modo causas in interioribus penitentiaris forum, sed alias etiam complures ad gratiam, & justitiam externi fori pertinentes, expediendas committere non dubitarent.

§. 2. Sed sancto, ac salubri consilio Vener. mem. Prædecessor noster Sanctus Pius Papa V. animadvertens hujusmodi negotiorum, atque curarum cumulum aliorum Tribunalium instituto magis convenientium Penitentiaris Officium dumtaxat onerare, ac sedulum illud, atque assiduum studium alius negotiis ad animarum salutem pertinentibus præcipue tribuendum, imminuere posse; quod jam fel. rec. Pater Papa IV. ex parte facere aggressus fuerat, il ulterius promovere, ac perficere magna cum laude decrevit. Anno Pontificatus sui IV. Incarnationis Dominicæ MDLXIX. quarto Kalendas Maji, edita Constitutione, quæ incipit In omnibus, veterem Penitentiaris formam suppressit, atque abolevit, novamque de integro excitavit, multaque provide, ac sapienter constituit circa Majoris Penitentiaris, ejusque Officialium electionem, qualitates, eorum numerum, functiones, stipendium, & secreti custodiam; eas dumtaxat facultates Officio Penitentiaris concessit, ac deinceps competere voluit, quas novo ejusdem statui magis congruere judicavit.

§. 3. Has vero facultates cum a sequentibus Romanis Pontificibus ferme singulis ampliatas, aut immutatas, aut explicatas, qua Literis Apostolicis, qua vivæ vocis oraculis, sæpe contigerit; cumque hujusmodi Literarum, atque oraculorum multiplicitas, & varietas pluribus in rebus non minimas dubitationis causas afferrent; placuit Innocentio XII. pariter Prædecessori nostro unum ex ipsis delectum, unamque summam, & compilationem efformare, quem publicavit per suam Constitutionem, quæ incipit: Romanus Pontifex, datam anno Incarnationis Dominicæ MDCCXII. tertio nonas Aprilis.

§. 4. In qua tamen Constitutione quum idem Innocentius Pontifex Maximus aliquam facultatum capita in aliud tempus ordinanda distulerit, circa quæ nulla in hunc usque diem emanavit provisio; & cum nonnulla de cætero in eadem Constitutione disposita, majori quadam luce indigere, usu & experientia compertum fuerit; & non pauca præterea accesserit circa

PONT. A. IV.

Officii Penitentiaris in futurum, & utilitas.

S. Pius V. veteris Penitentiaris forma supra pressa, novam instituit.

Innoc. XII. facultates plenius ordinavit.

Causæ eadem de presentem Constitutionem.

PONT. A. IV. Apostolicæ Penitentiaris facultates sequentium Pontificum decreta; & præsertim Constitutio sel. record. Clementis XII. immediati Prædecessoris Nostri, quæ incipit: Apostolatus Officium, Anno MDCCXXXII. quarto nonas Octobris edita; Idcirco, quod olim Nos ipsi sæpe optavimus, dum in minoribus existentibus munus Doctoris Decretorum in eadem Penitentiaris exerceremus, ut huic scilicet operi denuo manus admove- retur; id ipsum a pluribus aliis sæpius optatum fuisse cognovimus. Postquam ergo Divina Providentiæ, cujus inscrutabilia sunt consilia, ita placitum fuit, ut immerentes Nos, & plane inopinantes ad summum Pontificatum proveheret, statim intelleximus, præfatis iustis desideris a Nobis potissimum esse satisfaciendum.

§. 5. Quocirca re diu & mature discussa, multisque desuper consultationibus habitis, & omnibus Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, seu Literas quaslibet, atque omnia vivæ vocis oracula ipsius Penitentiaris Officium quomodocumque concernentes, seu concernentia, præ oculis habentes; Salva semper Majoris Penitentiaris facultate Romanum Pontificem consulendi in quibusvis particularibus casibus, etiam per presentes nostras Literas non concessis, immo prohibitis, seu reservatis, & exceptis; itaut ipsi Majori Penitentiaris de Romani Pontificis speciali mandato, vivæ vocis oraculo desuper sibi facto, procedere afferrent, indubia fides debeat adhiberi. Motu proprio, ex certa scientia, & a matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, infra scriptas facultates eidem Penitentiaris, & Majori Penitentiaris de cætero competere, ac in illa, & ab illo in hanc, qui sequitur, modum exerceri posse, hac Nostra perpetuo vultura Constitutione statimus, atque decernimus.

§. 6. Concedimus itaque Nostro, & pro tempore existentis Majori Penitentiaris, ut omnes, & singulos quoscumque qualitates, dignitatis, & gradus, Ecclesiasticos Sæculares, & quosvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti Regularis, necnon Laicos quoscumque utriusque sexus, tam presentes, quam absentes, ab omnibus, & quibuscumque culpis, criminibus, & excessibus, quantumcumque gravibus, & atrocibus, tam publicis, quam occultis, quomodocumque, & quomodocumque commissis, & perpetratis, necnon ab omnibus Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque censuris, & penis Ecclesiasticis, præmissorum criminum occasione latis, & per illos incurris, etiam in casibus, nedom Ordinariis, & Regularibus Superioribus, sed etiam Nobis, & Sanctæ Sedis Specialiter, ac etiam per Literas, quæ die Cænz Domini quotannis promulgantur, reservatis; injuncta semper ipsidem pro modo culpæ penitentia saluati, & aliis, quæ de jure injungenda fuerint, absolvere, & absolvi mandare possit, & valeat: Regulares nimirum a culpis, & censuris præmissis in utroque Foro; Ecclesiasticis vero Sæculares, necnon Laicos, a prædictis culpis, & censuris in Foro Conscientiæ tantum; Eosdem vero Ecclesiasticos Sæculares, necnon Laicos, tunc in utroque Foro absolvere, & absolvi mandare possit, quando agitur, de censuris publicis latis a Jure, præsertim Sedi Apostolicæ reservatis, etiam nominatim declaratis, vel si agatur de latis nominatim ab homine, tunc quando Delegati, vel alterius Judicis, a quo late fuerunt, Jurisdicção expiraverit: seu quando absolutio per eosdem Judices, aut alios, ad Romanum Pontificem, & ad dictam S. Sedem remissa fuerit; seu quando sic Censura ligati legitime impediuntur, quo minus presentiam Judicum, vel illorum, qui eos sic ligarunt, aut alium, seu alios, quos de jure debent, adire possint.

§. 7. Ita tamen, ut ab ejusmodi Censuris ab homine latis, vel declaratis in utroque Foro, ut præsertim, absoluti, vel qui absolventi remittentur Judici, coram quo Censurarum causa pendet, in suis congruis casibus respective judicatio parerint, & Parti satisfecerint, vel quamprimum potuerint, pareant, & satisfaciant, alioquin in eisdem Censuras reincidant. Renuente vero altera Parte satisfacionem Reo oblatam, & in Sententiis, seu Decretis minime expressam, accipere; possit Major Penitentiaris pro sua prudentia convenientem satisfactionem arbitrari, & respective supradicti Judicis conscientiam remittere, ut ejusmodi pariter arbitretur; illaque per Reum ob-

lata, nec per aliam partem irrationabiliter recusata, ANNO valeat, adhuc firma remanente hujusmodi oblatione, ad absolutiorem procedere, & ab alio procedi mandare.

§. 8. Romam quoque advenientes, ibique Sacra loca visitaturos, ab omnibus per quemcumque Judicem, vel alia quomodocumque, non tamen in Romana Curia nominatim promulgatis, vel, si alibi promulgata fuerint, in eadem Curia notoriis, Censuris, ad effectum dumtaxat, ut Indulgentias, sacra eadem Urbis loca pie ac religiose invisentibus concessas, libere & licite consequi valeant, absolvere, & absolvi mandare possit; itaut elapso congruo tempore ab ipsa Penitentiaris ad effectum prædictæ visitationis præfatione, quibus antea, Censuris teneantur, qui Censuris ab homine nominatim ligat, pro absolute Romanam advenerint, sed pro illa obtinenda fuerint ad proprios Judices remissi, & probabile mortis periculum in itinere pertimescant, poterit Major Penitentiaris, ad congruum tempus, ab ipso pro hujusmodi itineris consensione arbitrandum, in Foro conscientiæ tantum absolvere, & absolvi mandare; cum reincidentia, statim ac itineris terminum attingerit.

§. 9. Hæreticos occultos, qui nemini, & cum nemine suas hæreses communicaverint, possit idem Major Penitentiaris in Foro conscientiæ tantum, absque alia abjuratiõe coram Ordinario, vel Inquisitore facienda, absolvere, vel absolvi mandare, quod pariter ipsi liceat, quando prædicti Hæretici occulti aliquos ad hæresis extrinsecos fecerint, ex quibus dignosipso fuerint pro hæreticis; dummodo eisdem actus, quamvis de sua natura nocibiles, seu ad notitiam deducibiles, nullus, quem ipsi sciant, aut credant, notaverit, vel adverterit.

§. 10. Publicos vero Hæreticos, seu Apostatas a Fide Catholica, in Foro conscientiæ tantum, absolvere, seu absolvi, mandare possit, in iis dumtaxat casibus, in quibus necesse non est complices denunciare; quando nimirum hujusmodi complices, aut mortui sunt, aut in regionibus palam infectis existunt, & in illis degunt; non tamen quando complices in illis Regionibus vixerint, in quibus Inquisitionis Sancti Officii auctoritas viget.

§. 11. Principes porro, & alios jus Imperii, etiam Vicario nomine, habentes, ac Domina, & Respublicas seu Personas illorum, & illarum administrationem habentes, vel habere solitas, necnon Episcopos, & alios Superiores Prælatos, in casibus publicis, quini præfatis Literis die Cænz Domini legi consuetis, continentur, etiam Romanum Pontifex propter infirmitatem, vel aliam causam ita fuisse impeditus, ut celeriter consulti non possent, absolvere, & absolvi mandare nullatenus valeat.

§. 12. Minusque possit, etiam in occultis, etiam in Foro conscientiæ tantum, absolvere, vel absolvi mandare S. R. E. Cardinales, aut alios quoscumque qualitates, status, gradus, conditionis, dignitatis, & præminentie fuerint, qui, vivente Romano Pontifice, de alio quopiam in ejus locum post ipsum mortem eligendo, vel excludendo tractaverint, suffragia inierint, ambituose, aut passionis fecerint; vel, Sede Apostolica vacante, in censuras, seu penas in Literis sel. rec. Gregorii Papæ XV. & Urbani VIII. Prædecessorum Nostrorum super electione Romani Pontificis pro tempore faciendâ, XVII. Kalend. Septemb. Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXI. & v. Kalendas Februarii Anno ejusdem Incarnationis MDCXXV. respective emanatis, contentas, quomodolibet inciderint; præterquam si absolvi peterent, Sede Apostolica adhuc vacante; tunc enim absolvi poterunt modo inferius præscribendo pro tempore vacante ejusdem Sedis.

§. 13. Nec pariter possit, etiam in occultis, etiam in Foro conscientiæ tantum, eos quoscumque qualitates, status, dignitatis, præminentie, & conditionis fuerint, absolvere, & absolvi mandare, qui Astrologia judicaria, vel per se, vel per alios, de statu Republicæ Christianæ, sive de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis inquirerent, ejusdem Urbani VIII. Pont. Max. Literis, pridie Kal. Aprilis Anno ejusdem Incarnationis MDCXXXI. contra prædicta perpetrantes editis, contravenerint.

§. 14. Nec similiter valeat in casibus publicis, etiam in judicium non deductis, violatæ Immunitatis, seu

Incipit dispositiva.

Major Penitentiaris potest consilere Papam etiam in pro- hibitis, & ex- ceptis, & de V.V.O. ad- ferentis, fides habenda.

Facultates absolventi peccatis, & censuris.

Etiam pro- utroque Foro, & interdu- quaque Sa- culatæ.

Sed iudicio- rum, & satis- ficendum parati.

Abfolvendi Censuris pro Indulgentiis in Urbe.

Et pro pec- cato incerta.

Abfolvendi ab hæresi occultis.

Et quando a publica.

Censura exceptæ. 1. Censur. publ. Bul. Cen. quo ad Principes Prælatos &c.

Censur. circa electionem Romani Pontificis

Censur. contra in- quiren. per astrolog. &c.

Exordium, Christianæ Religionis spiritus, & disciplina circa lapsos.

ANNO seu libertatis Ecclesiasticæ, ullatenus absolvere, seu absolvi mandare.

1744. §. 15. Super quacumque Irregularitate, & inhabilitate ex quocumque delicto, etiam homicidio voluntario, & ex quocumque defectu proveniente, possit idem Major Penitentarius, in casibus tamen occultis, & in Foro conscientie tantum, & prævia in gravioribus casibus matura discussione in Signatura Penitentia agenda, dispensare, vel dispensari mandare, tam cum Laicis, quam cum Ecclesiasticis Sæcularibus, & Regularibus, cum quibus expediens videbitur, ad hoc ut Ordinibus initiari, vel respective in susceptis, etiam in Sacris, & Presbyteratus Ordinibus ministrare, & ad Superiores ascendere, ac Dignitates, etiam Cathedralis, & Metropolitanas, & quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quoadmodum ante dispensationem alioquin canonice obtentas, vel obtenta, retinere, necnon ut hujusmodi Beneficia, & Dignitates (exceptis quando agitur de homicidio voluntario, vel alio gravissimo excessu) Ecclesiis Cathedralibus, & Metropolitanis, etiam post delictum assequi valeant.

§. 16. Item cum Hæreticis, & Apostatis a Fide Catholica, quando hæresis, & apostasia hujusmodi, si de Sæcularibus agitur, nullatenus est propagata, & quando casus gravitas non fuadet, Penitentes ad Sac. Inquisitionem remittendos esse, super quacumque Irregularitate, Inhabilitate, & Infamia exinde contracta, tam ad Ordines, sive susceptos, sive suscipiendos, quam ad Beneficia, dispensare, & dispensari mandare possit, & valeat.

§. 17. Cum Homicidis, Bannitis, aliisque criminosis, ut in Religionem recipi, & in ea Professionem emittere licite possint, atque ut etiam qui homicidia voluntaria commiserint, aliquam ex approbatis Religionibus, tanquam Clerici, ingredi, in easque profiteri valeant, in utroque Foro dispensare, seu dispensari mandare possit; ea tamen lege, quando sic oportere videbitur, ut Fideum, & Partem prius concordaverint; & insuper cavendo, ne tempore Novitiatus Sacros Ordines suscipiant, aut ad Superiores ascendant; sed id eis minime liceat, nisi post Professionem emissam. Ut autem in iis Ordinibus, quos antea susceperint, etiam tempore Novitiatus ministrare possint, quoties aliqua rationabilis causa id postulaverit, dispensare & dispensari mandare possit; adjecta tunc clausula: Ut si forte in Religione non perseveraverint seu ad seculum redierint, ipso facto suspensi, etiam ab hujusmodi Ordinibus antea susceptorum exercitio, remaneant.

§. 18. Cum male promotis quibuscumque ad Ordines, in casibus tamen occultis, dispensare, vel dispensari mandare valeat; & signanter, accedente legitima causa, dispenset, vel dispensari mandet cum Promotis per saltum, in casibus similiter occultis, ad effectum scilicet, ut omisso Ordine secrete recipient a quolibet Catholico Antistite Gratiam & communionem cum Sede Apostolica habente, extra tempora, & non servatis Interstitiis, & absque Dimissoriis non tamen, ut plures Ordines Sacros eodem die recipiant.

§. 19. Cum promotis ad Sacros Ordines, qui Simoniacum Episcopos promoventibus commiserint, dispensare & dispensari mandare possit, in occultis dumtaxat, & in Foro conscientie tantum, cum clausula monitis monendis, & injuncta gravi penitentia, ac re præsertim in Signatura discussa.

§. 20. Titulos Beneficiorum cum occulta inhabilitate, vel alio occulto vitio, etiam in concursu, male obtentorum, convalidare, vel convalidari mandare valeat.

§. 21. Verum a convalidatione Titulorum, & conditione fructuum absteat quoad illos, qui de Ecclesiis Cathedralibus provisi, munus Consecrationis infra presinitum tempus non susceperint.

§. 22. Cum vero agitur de Simonia reali scienter contracta, & de Beneficiis, super quibus eadem contracta fuit, absteat a dispensationibus, seu convalidationibus Titulorum, etiam in foro conscientie tantum, etiam in casibus occultis; nisi forte prædicta Simonia contracta fuerit ignorantia facti, vel juris, & Orator de illa certior factus, quam primum commode poterit, dispensationem petierit. Idemque intelligatur de Pensionibus, super quibus Simonia realis scienter contracta, & commissa fuerit.

§. 23. Abstineat a condonatione pretii simoniaci, PONT. quando in Ecclesiam lætam, vel pauperes erogari debet; præterquam si delinquentium paupertas, & qualitas fudeant, aliquam ejus partem ipsi remitti, aut condonari posse; residuo semper in Ecclesiam, vel alios pauperes erogando.

§. 24. A compositione, pariter, & condonatione fructuum Beneficialium, & Episcopaliū Ecclesiarum ac etiam distributionum quorumcumque, quovis modo male perceptorum, in casibus non occultis, absteat. In occultis vero, possit cum Gallis, Belgis, Germanis, Polonis, & ulterioribus, componere, vel etiam condonare; injuncta eidem Penitentibus erogatione elemosynæ, ipsius Majoris Penitentiarium, vel Confessarii ab iplo deputandi arbitrio limitandæ. Cum reliquis autem, videlicet Italis, Hispanis, Lusitanis, & adjacentium Insularum Personis, discrete compositionem concedere, & ea mediante fructus condonare valeat; pecuniis exinde redactis arbitrio Nostro, & Successorum nostrorum pro tempore erogandis. Pauperibus autem, quorum inopia compositionem non admittit, possit condonare, injuncta pro eorum viribus elemosyna modo supra dicta. Porro quæ hic ordinantur, sine præjudicio illorum, quibus distributiones accrescere, vel non decrescere debent, sint, & censentur ordinata.

§. 25. Quoad male ablata, vel retenta, quando domini incerti sunt, & casus occulti, partem aliquam delinquentibus pauperibus, si, eorum qualitate, & necessitate pensatis, ita videbitur, remittere, seu condonare, vel remitti, seu condonari mandare possit; residuum vero pauperibus distribui, vel in pia opera erogari, & quidem, si fieri potest, in locis, ubi illa ablata, extorta, vel usurpata sunt, mandare debet.

§. 26. Accipientes munera a Regularibus, exceptis rebus medicinalibus, seu devotionis muneribus; ultra valorem decem scutorum monetæ, contra præscriptum a Prædecessoribus Nostri Clemente VIII. & Urbano pariter VIII. in suis Constitutionibus, XIII. Kalendas Julii Anni MDXCIV. & XVI. Kalendas Novembris Anno MDCLX. respective editis, non absolvat, nisi facta restitutione; vel, si eam de presenti nequeant adimplere, cum obligatione eandem, quamprimum poterunt, faciendi. Qui vero infra prædictum valorem ejusmodi munera acceperint, eos, injuncta arbitrio ipsius Majoris Penitentiarium, seu Confessarii per eum eligendi, elemosyna, quæ in beneficium Religionis, seu Conventus, cui de jure faciendæ esset restitutio, si caute fieri possit, erogetur, absolvere, seu absolvi mandare possit.

§. 27. Cum Puellis, quæ Virgines non sunt, & subsidia Dotalia petunt, seu jam obtinuerunt a Confraternitatibus, aut aliis Locis, vel Dispensatoribus piis, quibus injunctum est, ut illas Virgines tantum dent, seu distribuunt, in occultis, & in Foro conscientie tantum, quatenus illæ in posterum honeste vivant, facultatem habeat dispensandi. Necnon dispensare possit, in occultis pariter, & in Foro conscientie tantum, cum Virgines; quæ petunt, vel obtinuerunt ingredi, vel jam ingressæ sunt in Conventus, seu Monasteria destinata pro Mulieribus ad bonam frugem tractatis, ad effectum ea licite ingrediendi, seu in eis remanendi, ac profecti, & Officia quæcumque suscipiendi, & exercendi.

§. 28. Juramenta quæcumque, in quibus exploratum sit nullum cuiusquam agi præjudicium, facultatem habeat in Foro conscientie dumtaxat relaxandi.

§. 29. Vota simplicia quæcumque quomodolibet emissa, tametsi privato juramento confirmata, etiam Religionis, Castitatis, Visitantis Sepulchri Domini, aut Sacrorum Liminum Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli de Urbe, aut Sepulchri S. Jacobi de Compostella, possit idem Major Penitentiarium in alia pietatis opera dispensando commutare; etiam ad effectum contrahendi Matrimonium, cum agitur de voto castitatis, aliisque ex se Matrimonium illicitum reddentibus; item Votorum implementum differre, & ab illorum transgressionibus absolvere, respective dispensando commutari, differri, & absolvi mandare; consideratis causis talium commutationum, dilationum, aut absolutionum, & adjectis clausulis, quas apponere, sique injunctis, quæ injungere hactenus in hujusmodi casibus Penitentiarium laudabiliter consuevit.

PONT. A. IV. Dispensandi commutandi. §. 30. Super recitatione Divini Officii, seu Horarum Canoniarum, propter aliquam impossibilitatem, seu moralem difficultatem, dispensandi, cum commutatione in alias preces, vel orationes, vel alia pia opera carumque seu eorum injunctio, habeat facultatem.

§. 31. Cum Regularibus autem super Irregularitate, tam ex defectu, quam ex quocumque delicto quoadmodum perpetrato, quomodolibet contracta, ut eadem Irregularitate, aut quavis inhabilitate, aliisque defectibus quibuscumque non obstantibus, susceptis Ordinibus, & eorum Privilegiis uti, ac in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare, & Ordines non susceptos suscipere, ac in iisdem pariter ministrare, necnon quæcumque, quocumque, & qualiacumque, suorum Ordinum, & Congregationum, alioquin canonice obtenta, Officia, Beneficia regularia, munita, præeminentias, dignitates, & prælaturas, etiam majores, & principales, retinere & exercere, necnon eadem, seu easdem, ad quæ, seu quas in futurum canonice, & juxta eorumdem Ordinum, & Congregationum regularia Instituta, eligantur, vel alter assumantur, recipere, assequi, gerere, ac libere, & licite exercere valeant, dispensare, eosque in presinitum, & ad eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum, & ad vocem activam, & passivam restituere, reponere, & plenarie reintegrare, & penas illis gratiose remittere, & condonare, (non tamen habilitate ad Generalatum, quando agitur de publico natalium defectu); nec non pro majori absolutionum, & dispensationum prædictarum firmitate, quibuscumque Constitutionibus, Ordinationibus, Statutis, & Privilegiis quomodolibet obstantibus sufficienter derogare, præfatus Major Penitentiarium possit, & valeat.

§. 32. Volumus tamen, ut in hujusmodi casibus, qui occulti fuerint, in Foro conscientie tantum, in publicis vero casibus in utroque Foro, auditis tamen Superioribus, & matura circumspectione semper adhibita, cum iisdem Regularibus, ut præfertur, dispensari mandet.

§. 33. Quoad Apostatas, vel fugitivos Regulares, ad Apostolicam Penitentiarium recurrentes, servetur laudabilis ejusdem praxis, ut scilicet Major Penitentiarium, auditio prius, si in Urbe adsit, Ordinis Superioris, seu Procuratore Generali, injungat Apostatæ, seu fugitivo, intra tempus arbitrio ipsius Majoris Penitentiarium taxandum, reditum ad proprium Ordinem: Interim vero, si expediat, a censuris eundem absolvere, vel absolvi mandare possit, cum reincidentia finitæ dictum tempus minime redierit, (dilata tamen utque ad actualem reditum dispensatione super Irregularitate, si forte eam insuper contraxisset); & alias præterea penas, sive de jure communi, sive ex Statutis Ordinum, propter Apostatam, seu fugam inflictas, discrete moderari, commutari, vel etiam, juxta peculiaris circumstantias, condonare possit. Si vero casus ejusmodi sit, ut, re præsertim in Signatura discussa, censetur expodire, quod absque reditu ad proprium, transitus eidem ad alium Ordinem concedatur; possit Major Penitentiarium istud etiam concedere; adhibitis tamen iis cautionibus, quas ad retrahendam vagandi licentiam necessarias, seu opportunas judicaverit; necnon illa præ oculis habendo, quæ infra circa transitum disponentur. Nemini autem Regulari quacumque de causa permittere valeat, ut in habitu Seculari, seu Clericali Sæcularis, in perpetuum extra Claustra vivere possit.

§. 34. Quoad transitum vero de una ad aliam Religionem, non solum valeat illud concedere a laxiori ad arctiorem, juxta Cap. Licet de Regular. Verum etiam ad æqualem, & ab arctiori ad laxiorem, ob justas tamen, & graves respective causas ab eodem Majori Penitentiarium probandas; auditio prius Superioris Ordinis, a qua, & cum consensu Superioris Ordinis, ad quem sciendus est transitus. Pro majoris autem transitus firmitate, in his omnibus casibus possit idem Major Penitentiarium Satis & privilegii Apostolicis quomodolibet obstantibus opportune derogare.

§. 35. Verum absteat ab hujusmodi transitu concedendo ad alias Religiones, seu Ordines, præterquam ad illas, seu illos, in quibus claustralis, & regularis observantia vigere dignoscatur; quod si de tali claustrali, & regulari observantia ullatenus dubitetur, exquirenda erit authentica Ordinarii attestatio. Abstineat pariter a transitu prædicto concedendo ad Ordines Hospitalares, & Militares, quamvis in illis claustralis, & regularis observantia vigeret, nisi forte ad Ordinem S. Joannis de Deo. Neque item eundem transitum concedat ad Ordinem Sancti Benedicti antiquioris Observantia, aut ad alias consimiles Congregationes, cujuscumque Ordinis fuerint.

§. 36. Concedere item possit transitum ab uno Monasterio ad aliud, Monialibus tantum ultra Montes exilientibus, legitima concurrente causa, in Signatura discutienda & approbanda, committo tamen facultatem hujusmodi transitus admittendi, & exequendi, arbitrio Ordinarii, cum clausulis opportunis pro casuum varietate.

§. 37. Quo vero ad censuras, seu penas, in quas defunctibus Moniales incurrere, & peccata reservata, quæ ab eisdem comitti contigerint, etiam in casibus violatæ clausuræ, qui tamen casus occulti fuerint, vel ubi agatur de aliquo occulto defectu dispensando, possit idem Major Penitentiarium præfatis Monialibus Confessarium cum opportunis facultatibus concedere.

§. 38. In casibus vero publicis Clausuræ a Monialibus prædictis, vel ab aliis quibuscumque personis, ad malum finem violatæ, delinquentes non absolvat, nec fariæ supplicaverint, & casus ad congregationem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam deduci non fuerint.

§. 39. In Matrimonii contrahendis possit idem Major Penitentiarium, in Foro conscientie tantum, super impedimentis occultis, quæ Matrimonium non dirimunt, dispensare, vel dispensari mandare; itemque super omissione denunciationum, etiam ad effectum contrahendi secreto; in quo serventur, quando agitur de Matrimonii Conscientie nuncupatis, Litteræ a Nobis datæ ad omnes Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & Episcopos sub die 17. Novembris anni 1741. per ea verba incipientes: Satis vobis adpartum. At a dispensationibus concedendis super quocumque impedimento ex quovis gradu, sive consanguinitatis, sive affinitatis, ex copula licita, seu ex cognatione spiritali proveniente, etiam in Foro conscientie tantum, tametsi impedimentum sit occultum, & periculum scandalorum imminet, in iisdem Matrimonii contrahendis, absteat.

§. 40. In contractis vero Matrimonii, a dispensatione, seu Matrimonii revalidatione in gradibus primo & secundo, seu secundo tantum, consanguinitatis, vel affinitatis ex copula licita, etiam in occultis, pariter absteat; præterquam si in secundo tantum gradu prædicto impedimentum saltem per decennium duraverit occultum, & Oratores simul publice contraxerint, & convixerint, & uti Conjuges legitimi reputati fuerint. In tertio autem, & quarto gradibus occultis, in contractis possit dispensare; atque etiam in iisdem tertio, & quarto gradibus publicis, possit revalidare Matrimonia, ex causa subreptionis, & obreptionis occultæ Litterarum Apostolicarum nulliter contracta; præterquam si falsitas consistat in narratione præcedentis copulæ (quæ antea revera non intercesserat).

§. 41. Quod si aliqui Oratores obtinuerint a Nostri Dataria dispensationem super gradu prohibito in primo & secundo, vel in secundo tantum, ac etiam in tertio, vel quarto, cum retentiva copulæ inter eos sequatæ, quam sine honoris detrimento detegere non valeant; & ratione hujusmodi retentivæ petant dispensationem pro Matrimonio contrahendo; seu revalidationem Matrimonii contracti; possit idem Major Penitentiarium, si copula sit adhuc secreta, hujusmodi dispensationem, seu respective revalidationem in Foro conscientie tantum concedere; facta, quando agitur de primo & secundo, vel secundo tantum gradu, compositione quinquaginta ducatorum auri de Camera ad Datariam transmittendorum, ad effectum (ut inconculsi moris est) erogandis in elemosynas; nisi prior gratia expedita fuisset in forma pauperum; quo casu etiam hæc gratia similiter absque ulla compositione expeditur.

§. 42. Si qui vero Oratores, obtenta dispensatione a Dataria super impedimento primi, & secundi sive secundi dumtaxat gradus Consanguinitatis, seu pen-

ANNO 1744

Affinitatis, cum expressione quidem carnalis copula, sed tacita, occulta, & malitiosa intentione in ipsa copula habita ad faciendam dispensationem, pro revalidatione hujusmodi dispensationis ad dictam Penitentiarium recurrant, quos idem Major Penitentiarium desuper absolute dispensare cum miserabilibus personis expresse affirmantibus se, uti tales, & sub illa expressa qualitate, & forma miserabilium, dispensationes a Dataria obtinuisse: Cum is vero, qui non tamquam pauperes, sed uti ex honestis familiis; sive uti nobiles, sive uti illustres, ab eadem Dataria similiter dispensati fuerint, non dispenset, nisi soluta prius in Dataria, ad effectum pariter erogandi in elemosinas, taxa, definita arbitrio ejusdem Majoris Penitentiarium, pensatis circumstantiis cujuscumque casus, & respectu habito ad prejudicium Compendiarie, & ad vires supplicantium. Si tamen isti pauperes essent: ita ut vere & realiter integram summam taxatam, vel aliquam ejus partem solvere non possent, prefatus Major Penitentiarium opportune in hoc casu provideat, facto verbo, si peculiaris difficultas id postulet, cum sanctissimo.

Super affinitate

§. 43. Super impedimento occulto affinitatis ex copula illicita, seu ex actu fornicario proveniente, quotiescumque adit rationabilis causa, licet periculum revelationis, seu scandalorum non immineret, vel non adesset, in matrimoniis tam contractis, quam contrahendis, in Foro conscientie dispensare, & dispensari mandare possit, & valeat.

Super impedimento crimini

§. 44. Super occulto impedimento criminis adulterii, si fuerit cum fide data dumtaxat, neutro machinante, commissum, possit tam in contrahendis, quam in contractis matrimoniis dispensare. Si vero crimen hujusmodi fuisset, utroque, vel altero machinante, patrum, possit in occultis pariter dispensationem concedere; raro tamen, & quando necessitas postulaverit, ratione alicujus gravis imminenti periculi, quod prudentia Majoris Penitentiarium, re presertim discussa in Congregatione, vel Signatura, arbitrandum erit.

Non obstantibus

§. 45. Declaramus præterea, quod facultates prælatæ a Nobis Majori Penitentiarium, & ejusdem Penitentiarium Officio concessæ circa dispensationes Matrimoniales, locum habeant, etiam gradus, & impedimenta hujusmodi multiplicia sint, quacumque, & quantumcumque multiplicitate; Volentes, in Literis hujusmodi dispensationum matrimonialium, posse Prolem, ubi opus erit, sive suscipiendam, non tamen in adulterio conceptam, in Foro conscientie tantum, legitimum decernere; necnon apponi clausulam: Nulli etc. prout in hujusmodi materiis hæcenus ipsa Penitentiarium sevale consuevit.

Dispensatio

§. 46. Ulterius super casibus quibusvis occultis impedimenti ad petendum licite debitum dispensare, aut dispensari mandare possit, & valeat.

VIII. Dat. pro li-

§. 47. Facultates Penitentiarium minoribus ordinariis trium Basilicarum Urbis, aliisque extraordinariis, quorum deputatio pertinet ad prædictum Majorem Penitentiarium, possit idem ad libitum concedere, & restringere. Fratres vero Minores Capuccinos in Confessarios nullatenus in illis Regionibus, in quibus iidem Confessionibus audiendis operam dare non solent.

Ubi Cap-

§. 48. Dubia omnia in materia peccatorum, seu Forum penitentiale alias quomodolibet concernentia, cum consilio Doctorum, & Theologorum suorum, valeat declarare.

Commissio

§. 49. Commissiones vero Majoris Penitentiarium non expirent, etiam committentes, illis nondum presentatis, & re integra, definit quomodocumque Penitentiarium existere. Idemque intelligi volumus de illis commissionibus, quas Majori Penitentiarium absente, vel ex aliqua iusta causa impedito, alterius Pro-Penitentiarium ad tempus subrogati nomine expeditas, elapso hujusmodi subrogationis termino, præsentari contigerit.

Concedit

§. 50. Omnibus denique Christianis illis, qui ex veteri, & laudabili instituto Penitentiarium Majorem, munere suo statutis diebus Hebdomadæ Majoris in tribus Basilicis solemniter Ritu fungentem, pie reverenterque adierint, seseque penitentiam virga tangentes submiserint, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis penitentis in forma Ecclesiæ consueta relaxandi perpetuam facultatem ei-

dem Majori Penitentiarium confirmamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus.

§. 51. Sede Apostolica vacante, quoniam Animum salutis, quæ omni tempore periclitatur, namquam non est subvertendum, unde merito Prædecessores Nostri Officium Penitentiarium etiam post obitum Pontificis continuare jusserunt; Volumus, & decernimus, ut Major Penitentiarium (cujus facultas dicto tempore non expirat, sed tantummodo non habet exercitium extra Conclave), seu ejus Officiales, facere & expedire valeant quæcumque ad Forum conscientie pertinent. Ideo absolvere, seu absolvi mandare in dicto conscientie Foro valeant ab iis quoque censuris, a quibus alias vivente Pontifice adempta etiam Majori Penitentiarium, & Penitentiarie Officio absolventi facultas reperitur: Hac tamen lege, quemadmodum sel. record. Prædecessor Noster Clemens Papa XII. lata constitutione, quæ incipit: *Apostolatus Officium*, ad consulendum simul animum Fidelium salutis, & discipline Ecclesiæ servationis, provide cavit; quod nempe in hujusmodi censuris, ad tempus dumtaxat, & cum reincidentia in eisdem servatis alias servandis absolutio concedatur; ita ut si fuerint absoluti, ad novum Pontificem intra terminum pro Locorum distantia definiendum, recurrere pro eadem causa teneantur; neque liceat Penitentiarium Majori, ejusque Officialibus, præfixum terminum post Pontificis electionem ampliare, vel prorogare.

§. 52. Præterea concedimus, ut, si quando aliquod gravius Animæ periculum imminet, cui celeriter occurrendum videatur, re in Signatura diligenter examinata, & Majori quoque Penitentiarium, si in Conclavi degat, pro materia gravitate consilio, & approbante, dispensare: aut dispensari mandare pro eodem Foro conscientie, valeant; super illis etiam, super quibus alias vivente Pontifice inhibita sit Majori Penitentiarium, & Penitentiarie dispensandi facultas; Ita tamen, ut Oratores, sicuti superius dictum est, ad novum Pontificem post ejus electionem similiter debeant recurrere; aliisque appositis clausulis pro casus natura necessariis, & opportunit.

§. 53. Pro Foro externo, eadem Sede Apostolica vacante, eorum Officium penitus conquireat; ita ut a quibuscumque matrimonialibus, & aliis dispensationibus, & absolutioibus, & declarationibus, necnon quibusvis aliis expeditionibus forum fori mixtum, vel separatim quomodolibet respicientibus; omnino abstineant.

§. 54. Attamen concedimus, ut dicta Sede vacante, pro Foro externo facere & expedire valeant, quæ ad Regularium, & præsertim Apostatarum, & fugitivorum remedium, in superioribus facultatibus concessa sunt. Necnon ut Monialibus Confessarios extra ordinem valeant deputare, si eos ex aliqua rationabili causa petierint, pro eorum libitu, inter approbatos ab Ordinario ad audiendas Monialium Confessiones, eligendos.

§. 55. Et demum, ut illos, qui in aliquam censuram Sedi Apostolicæ reservatam, etiam ob violatam Ecclesiasticam Libertatem, vel Immunitatem publice incurserint, vel incurrisse declarati fuerint, & vere ac sincere penitentes, & novi Pontificis, ad quem post electionem recurrere debebunt, mandatis obtemperare parati, beneficium absolutiois sibi ulterius non differant emere deprecantur; absolvere, cum reincidentia, quemadmodum in superioribus dictum est, vel absolvi mandare possint.

§. 56. Decernentes præsertim Literas, etiam ex eo, quod Major Penitentiarium, ac præfatus Penitentiarie Regens, & Officiales prædicti, ac alii quicumque in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, eidem præmissis non consenserint, aut vocati, seu auditi non fuerint, aliaque quavis de causa, quantumvis legitima, & iudiciali, de ullo subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, retractari, in jus, vel controversiam revocari nullatenus possint; sed semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & a Majori Penitentiarium, Regente, ceterisque Penitentiarie Officialibus prædictis, aliisque, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sique per quocumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis aucto-

PONT. A. IV. IX. Sede Apol. vac. Pro foro conscientie, quoad absolventum.

Et quoad dispensandum.

Pro Foro externo conquireat.

Præterquam quoad Regularium.

Et quoad Moniales pro eligenda Confess.

Et quoad omnes pro absol. ad re-inc. ad Conf. publ.

Et quoad Clausuras & Decretis.

PONT. A. IV.

ritate fugientes; etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alteri iudicandi, & interpretandi facultate, abque iudicari, & definiti debere: irritum quoque, & inane quicquid locus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea, a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 37. Non obstantibus præmissis, & aliis quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & dictæ Penitentiarie, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus quibuscumque, ac quibusvis vivæ vocis oraculis, privilegiis, indulgentiis, & Literis Apostolicis, ejusdem Penitentiarie Officio, illustri Majori Penitentiarium, ac Officialibus, & Ministris, & quibusvis aliis, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis, clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & alias quomodolibet per Prædecessores Nostros Romanos Pontifices, ac etiam per Nos ipsos concessis, innovatis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specificis, & individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exequi forma ad hoc servanda foret, penitus hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil tenore hujusmodi, & forma in illis tradita observata, iidem præsentibus pro pleno, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium, illis alias in suo robore permanentibus, harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 38. Nulli ergo omnino hominum liceat, paginam hanc nostrarum compilationis, concessionum, prohibitionum, decretorum, statuti, voluntatis, declarationis, confirmationis, derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac B. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragésimo quarto, Idibus Aprilis, Pontificatus Nostri Anno IV.

D. Card. Passioneus, J. Datarius, J. C. Boschi, L. Eugenius, Registrata in Secretaria Brevium.

Public. die 12. ejusdem Mensis, 1744.

DE PENITENTIARIE

Apostolicæ Officialibus, eorumque muneribus.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicæ Penitentiarie Officio, per quod Romanus Pontifex concessam sibi divinitus in B. Petro Apostolorum Principe supremam ligandi, atque solvendi potestatem, maximo Ecclesiæ universæ fructu, in promovenda Fidelium salute indefinenter exercet, rectissime mandaque agendi rationem constabile, eamdemque, quantum in Domino possumus, perpetuis etiam futuris temporibus inviolabilem commendare cupientes; postquam per alias Nostras Apostolicas Literas, hac ipsa die datas, quarum initium est: *Pastor bonus*, facultates Nostræ Majoris Penitentiarium, ejusdemque Officii Penitentiarie constitimus, ampliavimus, commodiisque digestimus; Nostras quoque partes esse judicavimus ad ea similiter recognoscenda, quæ Ministros Bullar. Rom. Bened. XII. Tom. I.

Nostros in eodem Penitentiarie Officio laborantes respiciunt, ad eorum videlicet, numerum, qualitates, electionem, munera, onera, elementa, prædictis; stabilitate ordinanda, mentis Nostræ aciem eo utilius convertere, quo majus intelligimus inesse momentum in optimo desectu, atque ordine Ministrorum, ut rectus ille, atque proficuum concessarum facultatum usus asseratur, ad quem potissimum studia nostra, cogitationeque feruntur.

§. 1. Quamquam enim recolenda memoria Prædecessor noster S. Pius Papa V. in ipsa erectione hodiernæ Penitentiarie, quam, vetere suppressa extinctaque, novam ipse constituit, multa & sane præcipua de futuris ejusdem Ministris, seu Officialibus, sapienter decreverit per suam Constitutionem, quæ incipit: *In omnibus*, datam XVI. Kalendas Junias Anno MDLXIX. quam proinde Nos quoque firmam esse volumus, atque decernimus, præterquam in his, in quibus eandem præsentibus Nostris Literis consiteri adversari; Nonnulla tamen lapsa duorum ferme Saeculorum circa illa immutari debuerunt, variis de causis per alios Romanos Pontifices pariter Prædecessores nostros cognitæ & approbatæ: Quarum approbationem vel memoriam excidere vel fidem vacillare contingat, neve, si ignorentur, eveniat, ut hujusmodi immutationes in exemplum trahantur aliarum forsitan privato arbitrio deinceps inducendarum; ideoque necessarium & opportunum duximus omnia & singula jam prius a Nobis pensata, atque recognita, & sicubi opus fuit, correctæ, seu in melius commutata, Literis Nostris explicare, tradere, atque Apostolica auctoritate sancita, ac roborata, in omnium notitiam, inviolabiliter in posterum servanda, deducere. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, de quo Apostolicæ potestatis plenitudine infrascriptas ordinationes circa Ministros, seu Officiales Apostolicæ Nostræ Penitentiarie, necnon circa ejusdem economicum statum, & regimen constitimus, & in futurum observari decernimus, & mandamus.

§. 2. Numerum quidem, & genera hujusmodi Officialium eodem fere loco retinere volumus, ac primitus fuerit a memorato S. Pio constituta; uno dumtaxat & altero, non ad novum genus Officii, sed ad Officialium numerum adjuncto. Itaque hi, & non alii Officium Penitentiarie constituent; videlicet Major Penitentiarium, Regens, Theologus, Datarius, Canonista, Corrector, Sigillator, Procurator, seu Secretarii tres, & Scriptoris ordinarii itidem tres; uno nimirum Procuratore, & Scriptori uno, jam usque a primordiis recentioris Penitentiarie, propter admodum in dies negotiorum, & supplicantium multitudinem, ultra priorem numerum in prædicta Beati Pii Constitutione præfinitum, inductis.

§. 3. Major Penitentiarium unus fit ex S. R. E. Cardinalibus, Presbyter, idemque Magister in Theologia, seu Decretorum Doctor; atque a solo Romano Pontifice eligatur per literas, ut hæcenus moris fuit, in forma Brevis. Suum autem munus per se ipsum exercere debebit. Sed si ex causa legitima, a Romano Pontifice admissa, absens, seu impeditus fuerit; ipsemet unum alium e S. R. E. Cardinalibus, prædictis qualitatibus insignitum, sibi Pro-Penitentiarium subrogabit; qui interim hoc munus pariter per seipsum prosequatur, Literatque, non Penitentiarium subrogantis, sed suo proprio nomina jubeat expediri.

§. 4. Quod si contigerit, ut Major Penitentiarium tempore vacantis Pontificis Sedis e vita discesserit; tunc a majore numero Cardinalium in Conclavi degentium, vel ante conclave ingressum in Congregatione generali convenientium, eligendus erit per secreta suffragia alius Cardinalis Pro-Penitentiarium ad ejusdem Sedis vacantis tempus; prout evenisse meminimus, Sede vacante per obitum fel. mem. Benedicti Papæ XIII. in personam Venerabilis Fratris Nostri Vincentii Episcopi Præfiniti, tunc Tituli S. Honuphrii S. R. E. Presbyteri Cardinalis Petri nuncupati, cum illustri totius Collegii S. R. E. Cardinalium de illius integritate, ac doctrina testimonio, quod deinde iudicio suo comprobavit sel. par. record. Clemens Papa XII. Prædecessor Noster; eandemque electionis formam pro simili eventu Pontificis Sedis vacantis distinctius postea constituit, atque in futurum servari mandavit in sua Constitutione. T. 2. quæ.

ANNO 1744

Confirmatur Consilio S. Pii V. in caption. lo omnibus.

Causæ præfinitis Constitutionis.

Numerus, & genera Officialium offic. Penitentiarie constituitur.

Cardinalis Majoris Penitentiarium a solo Pontifice eligendi, qualitates. Eidem impedito, vel absenti, facultas tri- bus sibi subrogandi Pro-Penitentiarium.

Rario eligendi Causæ. Pro Penitentiarium eveniente obitu Majoris Penitentiarium 1744. Vacante.